

НОВА РАДА

РОБИТИНИМ Закликаю вас до добра! Пропі, будьте леви, що я ваша застуਪниця за вас і вашу працю, нехай буде газета „Робоча Жизнь“ вашим органом і наставником.

Одкіньте від розбійничого боязни, котрий вам нічого не дав окрім клюпту і безроботиці.

ТОРГОВЦІ! Торгуйте свої товари і не бійтесь розбійників.

ГОСПОДАРИ! Залимайте своєм власністю, в ваші будинки більш не взвіртуться злочини.

ГРОМАДАНЕ! Всі за своє діло. Як буде ввіходити в місто Київ українське військо, проходя громадян дестойно його вістрітіть. Центральний Раді особливу почесну вістріч, якою ізбавите ваному від хуліганів-большевіків.

Будінки повинні бути прикрашені українськими прапорами.

Український комендант м. Київа сердюцького Богдана Хмельницького полку коручий

ВЛАСЕНКО.

Від Ради Народних Міністрів.

До всієї людності Української Народної Республіки.

Громадяне!

Протолосивши 9 січня 1918 року в своєму 4 універсалі Українську Народну Республіку державою самоїстюю, ні від кого незалежною, Українська Центральна Рада 27 січня замірила з Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією та Туреччиною, положила кінець війні, здобула для трудящого люду мир демократичний без всяких анексій та контрибуцій.

Сього миру домагався працюючий люд України вже давно. І Українська Центральна Рада вволяла його державну волю, не дивлячись на те, що Совет Народних Комісарів з Петрограду зусіє сили перешкоджав Українському Урядові, Раді Народних Міністрів заключити мир і дати їм змогу робітникам та селянам стати до спокійної роботи на нивах та фабриках, заводах і майстернях.

Не маючи сам змоги здобути для Росії доброго миру з Німеччиною, Австро-Угорщиною та Грецією, Український Народний Комітет дісталася в Україні зваження миру.

Безсвітностю брехні та іншими наклепами на Центральну Раду цей Совет Народних Міністрів хтів посясти недовірою серед українського народу до Ради і таким загальмувати справу миру.

Коли з цього нічого не вийшло, коли трудящий люд, робітники, селяни, солдати та матроси через своїх депутатів заявили про своє повір'я до Ради, тоді Совет Народних Комісарів послав своїх красногвардійців, запаморочених салютом та матросом з Москвишини на Україну, щоб збройною силою скинути Український Уряд, а Україну знову вернути в московську неволю, зламати справу миру, та знищити добробут укр. народу.

Користуючись з того, що царське правительство і правління Керенського під час війни кидали наших вояків на далеку північ, а на Україну насилали хмару вояків-чужинців, Совет Народних Комісарів, котрий так голосно і лицепрено заявляв про кінець війни та мир між трудящими людьми всіх народів, почав збройною силою грабувати Україну, вивозити силоміць з нашої землі хліб, цукор, вугіль, паровози, вагони і всією народною майною, а особливо величезне майно військове, на Москвишину.

А для того, щоб легче було грабувати Україну, і без того страшенно спонсоровану тяжкою війною для того, щоб швидше вчинити Україну в московську неволю, Совет Народних Комісарів настановив на Україні Народних Секретарів, котрі макоть слухатися всікого вказу з Петрограду та продавати інтереси Української Держави Москвишині, і власне російським капіталістам.

Чи то міг Український Уряд, Рада Народних Міністрів, макоть дивитися на це руйнування добробуту нашого народу, на це знищання Москвишини над Україною, на це знищення нового самоїстюго політичного життя українського народу?

Рада Народних Міністрів покликала весь Український народ до рішучої боротьби, боротьби збройної з петроградськими насильниками, з Советом Народних Міністрів, з бандами грабіжників з Москвишини.

Але для того, щоб швидче покласти кінець грабуванню України, щоб швидче приступити, після заключення миру до переведення земельного закону і закону про поспішнення долі робітництва, Рада Народних Міністрів приняла військову допомогу від нині дружніх держав Німеччини та Австро-Угорщини.

На Україну, для допомоги українським козакам, котрі зараз борються з ватагами великоросів красногвардійців та салдатів, йдуть дивізії українців полонених, українців січових стрільців з Галичини та Німецької війська.

Вони йдуть на Україну для того, щоб знищити недалек та безладдя та завести спокій та добрий лад на нашу землю, для того, щоб дати змогу Раді Народних Міністрів творити велике діло—будувати самостійну Українську Народну Республіку, державу всього працюючого люду України.

Вони будуть тільки допомагати тим нашим козакам, котрі завятають боротьбу нашу державу, землю і волю на Україні, від збройного наступу російського правительства, Совета Народних Комісарів, котрі так само, як і за царів, хотять, щоб Україна описнілась під владою московських капіталістів, щоб Москвишини живилися працею та багацтвами українського народу.

І війська, дружні нам, будуть битися з ворогами Української Народної Республіки під проводом Польового Штабу нашої держави.

Допомагаючи Українському Урядові в його боротьбі з насильниками та грабіжниками, ці війська не мають ніяких ворожих нам намірів, бо Німеччина і Австро-Угорщина також мають велику потребу, щоб на Україні настав добрий лад і спокійна праця трудящим людом.

Адже ж тільки при добром налові на Україні можна буде відшукати скоро торговельні вісли та обмін товарами з нашою державою та іншими країнами, з якими замишили 27 січня.

Тому Рада Народних Міністрів просить всіх українських народ

товари по чесній праці

і відповідно до звичаю та звичаю

їхніх звичаїв та звичаю